

16.5.2011

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

(37/2011)

Dotyczy: Uzasadnionej opinii Riksdagu Królestwa Szwecji w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych
(COM(2011)0121 – C7-0092/2011 – 2011/0058(CNS))

Na mocy art. 6 Protokołu (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności każdy parlament krajowy może, w ciągu ośmiu tygodni od daty przekazania projektu aktu ustawodawczego, przedstawić przewodniczącym Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji uzasadnioną opinię zawierającą powody, dla których uznaje, że dany projekt nie jest zgodny z zasadą pomocniczości.

Na mocy Regulaminu Parlamentu Europejskiego Komisja Prawna jest odpowiedzialna za zapewnianie przestrzegania zasady pomocniczości.

W załączeniu znajduje się uzasadniona opinia parlamentu szwedzkiego (Riksdagu) na temat wyżej wymienionego wniosku.

Uzasadniona opinia Riksdagu

W świetle oceny stosowania zasada pomocniczości we wniosku Komisji dotyczącym dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (COM(2011)121), przedstawionej w oświadczeniu Komisji Podatkowej 2010/11:SkU37 *Subsidiaritetsprövning av direktivförslag om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas (CCCTB)* (Ocena pomocniczości w przypadku wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych), Riksdag (szwedzki parlament) uważa, że obecny projekt zawiera elementy oznaczające, iż cały wniosek jest niezgodny z zasadą pomocniczości.

W uzasadnieniu 2010/11:FPM96 rząd przedstawił swoją ocenę kwestii pomocniczości. W uzasadnieniu ponownie podkreśla się, że to w zakres kompetencji państwa członkowskiego wchodzi ochrona dobrobytu poprzez pozyskiwanie i wykorzystywanie dochodów podatkowych w odpowiedni sposób. Opodatkowanie osób prawnych jest ściśle powiązane z dwoma pozostałymi częściami systemu podatkowego, a także ze sprawami gospodarczymi i politycznymi państw członkowskich. Z tej perspektywy państwa członkowskie są lepiej umiejscowione niż UE, jeżeli chodzi o dokonywanie oceny sposobu, w jaki powinien być zaprojektowany system podatku od osób prawnych, aby zrealizować cele polityczne i gospodarcze zarówno na szczeblu krajowym, jak i Unii Europejskiej. Krajowe systemy podatku od osób prawnych są zazwyczaj określane w sposób, który pasuje do struktury gospodarczej danego państwa członkowskiego (bankowość i finanse, przemysł, rolnictwo itd.). Można zatem utrzymywać, że istnieje ryzyko, iż wspólna skonsolidowana podstawa opodatkowania osób prawnych mogłaby ograniczać konkurencję, a tym samym w negatywny sposób oddziaływać na produktywność w UE. Ponadto podstawa prawna przedmiotowego wniosku to art. 115 TFUE, na mocy którego Rada uchwała dyrektywy w celu zbliżenia przepisów ustawowych, które mają bezpośredni wpływ na ustanowienie lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego. W opinii rządu część tego wniosku idzie dalej. Odnosi się on na przykład do zmiany podziału dochodów podatkowych, które powstają w wyniku zastosowania wzoru podziału. Pierwsze i najważniejsze pytanie, na które najlepiej odpowiedzieć mogą państwa członkowskie, dotyczy tego, jakie zobowiązania powinny one przyjąć i jakie ustępstwa poczynić względem innych państw członkowskich, jeżeli chodzi o podział dochodów podatkowych. Nie zachodzi też konieczność zmiany podziału opodatkowania między państwami członkowskimi, aby umożliwić lepsze funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Rząd zgadza się jednak z Komisją, że najlepszym sposobem na uzyskanie kilku wskazanych korzyści dla przedsiębiorstw, które wiążą się ze wspólną skonsolidowaną podstawą opodatkowania osób prawnych, jest wykorzystanie prawodawstwa na szczeblu UE. Dotyczy to na przykład niektórych oczekiwanych uproszczeń administracyjnych oraz mniejszych wymogów w UE w zakresie prowadzenia dokumentacji, ryzyka podwójnego opodatkowania oraz transgranicznej kompensacji strat. Choć z punktu widzenia pomocniczości do niektórych części wniosku można zgłaszać obiekcje, rząd uważa, że ogólnie nie ma powodu, by kwestionować ocenę Komisji, zgodnie z którą wniosek ten jest zgodny z zasadą pomocniczości.

Bez względu na obiekcje, jakie można zgłaszać do przedmiotowego wniosku z punktu widzenia pomocniczości, nie należy nie doceniać znaczenia lepszej koordynacji w dziedzinie opodatkowania osób prawnych. Może okazać się, że duże części wniosku Komisji wiążą się z istotnymi korzyściami dla przedsiębiorstw i inwestycji w UE, a tym samym dla wzrostu zatrudnienia i dobrobytu w całej Unii. Mimo to Riksdag nie uważa, że rząd w pełni uwzględnił skutki tego, iż niektóre części wniosku nie są wolne od wad z punktu widzenia pomocniczości. Nadmierne stosowanie przepisów dających Unii kompetencje ustawodawcze doprowadzi w ostateczności do podważenia suwerenności państw członkowskich jeżeli chodzi o utrzymanie dochodów podatkowych na wystarczającym poziomie w celu finansowania dobrobytu. Riksdag uważa, że obiekcje te muszą prowadzić do konkluzji, iż w obecnej formie wniosek jest sformułowany w sposób, którego nie można uznać za zgodny z zasadą pomocniczości.